
FESTIVALUL NAȚIONAL „CÎNTAREA ROMÂNIEI”

Artiștii amatori din Laza

Intr-o zi senină și friguroasă, am pornit peste dealurile din împrejurimile Vasluiului, către o comună pe care hrîsoavele o amintesc dinainte de Ștefan cel Mare, Laza, numărînd azi cam vreo patru mii de locuitori. Oamenii locului sînt, dintotdeauna, podgoreni. În comuna economic înfloritoare, cu recunoscute tradiții culturale (aici se află una dintre cele mai vechi școli sătęști din Moldova, înființată în 1866), echipa de teatru, constituită acum două decenii, desfășoară o frumoasă activitate.

Faima acestor artiști amatori ne-a îndemnat să-i vedem jucînd la ei acasă: echipa de teatru sătęsc din Laza a obținut premiul al doilea pe țară la finala celei de-a treia ediții a Festivalului național „Cîntarea României”. Ghid ne-a fost directorul Școlii populare de artă din Vaslui, Ștefan Șerban, care, de peste șase ani, îndrumă concret activitatea artistică din Laza.

Sala de spectacole, de vreo două sute de locuri, nu este prea arătoasă. Pentru cîminul cultural, oamenii satului au refăcut o clădire veche. Dar încăperile sînt curate, frumos aranjate, vădînd spirit gospodăresc. Scena a fost amenajată astfel încît să poată oferi spațiul potrivit

unor montări diferite. Dintre pasionații realizatori, se cuvine să-i numim în primul rînd pe soții Alexandru și Aurora Guzu, amîndoi profesori. Alexandru Guzu, un bărbat tînăr, este originar din Laza. A învățat la Iași, dar s-a întors în satul natal.

În seara aceea, se juca spectacolul premiat la faza finală, **Vizită la Malu** de Paul Everac, în regia și scenografia lui Ștefan Șerban. Protagonistul, Gheorghe Vasiliu, agent sanitar, a fost distins cu premiul pentru interpretare. Pe pereții cîminului cultural sînt afișate și alte diplome: premiile doi și trei la festivalurile sătęști ale teatrului de amatori din județul Argeș, din 1976 și 1978, cînd au fost prezentate spectacole cu piesele **Seara în fața cerului** de George Genoiu și, respectiv, **Casa pîrintească** de Gh. Ardeleanu (aceasta din urmă, inspirată din realitățile de azi ale comunei).

Spectacolele echipei de teatru se desfășoară împreună cu cele ale brigăzii artistice, formație deseori premiată, atît la Festivalul național „Cîntarea României”, cît și la alte festivaluri. Bunăoară, în 1980, a obținut premiul întîi la Festivalul umorului „Constantin Tănase”, de la Vaslui.

Alături de Gheorghe Vasiliu, cel mai vechi membru al echipei de teatru, i-am mai văzut, în **Vizită la Malu**, pe soții Guzu, pe soții Ilie, tot profesori, pe Vasile Popovici, profesor, pe Dumitru Asavei, cooperator. Spectacolul demonstrează talent, pasiune și seriozitate. De două ori pe săptămînă, au loc repetiții; se joacă la sediu o dată pe lună, iar în deplasare, în comunele din județ, de două ori pe lună. În repertoriu figurează cele trei piese premiate.

I-am întrebat pe actorii amatori din Laza ce premiere pregătesc pentru stagiunea actuală. Am aflat că în primul rînd îi preocupă participarea la Festivalul umorului, de la Vaslui, ediția 1982, cu un spectacol-colaj, adaptare după schițele lui Gh. Brăescu. Vor fi integrate și texte de Dumitru Asavei, un sătęan moldovean cu talent și umor, care știe să spună vorbe de duh. „Textieri”, la Laza, mai sînt și agentul sanitar Gh. Vasiliu, și profesorul Alexandru Guzu. În ceea ce scriu, se inspiră din cele bune, ca și din cele rele din comună.

La Laza, totul se face cu dragoste pentru artă, din dorința oamenilor de a-și face viața mai frumoasă.

Stan VLAD